

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátu složeném z předsedy Ing. Mgr. Martina Jakuba Bruse a soudců JUDr. Jiřího Derfla a Mgr. Vojtěcha Salamánka ve věci

žalobce: S. M., narozen X
bytem X
zastoupen advokátkou JUDr. Markétou Tukinskou, Ph.D.
sídlem J. V. Sládka 1363/2, 415 01 Teplice

proti
žalovanému: město Chabařovice
sídlem Husovo náměstí 183, 403 17 Chabařovice

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného spočívajícím v odepření nahlížení do spisu sp. zn. MUCH-2445/2022/OS/LO

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu podle § 82 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) se žalobce domáhal, aby soud uložil žalovanému povinnost umožnit žalobci nahlédnout do spisu sp. zn. MUCH-2445/2022/OS/LO, kdy předmětem spisu je postup žalovaného dle § 105 odst. 1 zákona č. 542/2020 Sb., o výrobcích s ukončenou životností, ve znění pozdějších předpisů

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(dále jen „ZVUŽ“) ohledně žalobcova vozidla AUDI A6 QUATRO, VIN: X (dále jen „vozidlo zn. AUDI“).

Žaloba

2. Žalobce v žalobě popsal svou snahu o nahlédnutí do výše uvedeného spisu. Konstatoval, že dne 16. 4. 2024 písemně požádal žalovaného o nahlédnutí do spisu týkajícího se jeho vozidla zn. AUDI. Žalovaný však sdělil žalobci přípisem ze dne 22. 4. 2024, že mu neumožní nahlédnout do spisového materiálu, neboť postup dle § 105 ZVUŽ není správním řízením, a není tak možno postupovat dle zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), a není tedy možné komukoli umožnit nahlédnutí do spisové dokumentace. Proti tomuto postupu podal žalobce dne 23. 4. 2024 stížnost k žalovanému, která byla žalovaným vyřízena přípisem ze dne 21. 6. 2024 jako nedůvodná. Žalobce požádal o přešetření způsobu vyřízení stížnosti nadřízený správní orgán žalovaného, kterým je Krajský úřad Ústeckého kraje, jenž sdělením ze dne 21. 8. 2024 oznámil žalobci, že jím podaná stížnost je nedůvodná. Toto sdělení bylo žalobci doručeno prostřednictvím právní zástupkyně dne 23. 8. 2024.
3. Žalobce zdůraznil, že do dne podání žaloby mu nebylo umožněno nahlédnutí do výše uvedeného spisu. Dle žalobce je nutné na řízení dle § 105 ZVUŽ užít ustanovení správního řádu, protože zmíněné řízení představuje výkon veřejné správy, a dle § 1 odst. 1 správního řádu se tudíž ustanovení správního řádu na toto řízení aplikují. Vyloučení použitelnosti správního řádu v řízeních dle ZVUŽ by dle žalobce musel explicitně stanovovat tento zákon, který však žádné takové ustanovení neobsahuje. Minimálně obecná ustanovení upravující správní řízení – např. práva a povinnosti účastníků řízení – by se však na dané řízení dle žalobce měla užít. Jiný výklad by dle žalobce byl v rozporu s obecnými zásadami právního státu, neboť by připouštěl existenci řízení, pro něž by nebyla nijak upravena práva a povinnosti správního orgánu ani účastníků řízení, což by v důsledku vedlo k nekontrolovatelnému výkonu veřejné správy.
4. Žalobce citoval § 38 správního řádu upravující nahlížení do spisu a vyjádřil přesvědčení, že měl být účastníkem správního řízení, který má právo nahlížet do spisu dle § 38 odst. 1 správního řádu. I pokud by nebyl účastníkem daného řízení, měl by žalobce jako vlastník vozidla zn. AUDI, které bylo odtazeno a zničeno, zřejmý právní zájem na zjištění toho, co se s vozidlem stalo a za jakých podmínek, protože by měl právo nahlížet do spisu dle § 38 odst. 2 správního řádu.
5. Dle žalobce byl tento účastníkem daného řízení minimálně dle § 27 odst. 2 správního řádu. Žalobce dále upozornil na § 28 správního řádu, dle kterého se za účastníka v pochybnostech považuje i ten, kdo tvrdí, že je účastníkem, dokud se neprokáže opak. O tom, zda osoba je, či není účastníkem, vydá správní orgán usnesení. Žalobce konstatoval, že žádné usnesení ohledně jeho účastenství vydáno nebylo. Žalobce zdůraznil, že nebyl nikdy vyzván k doložení skutečnosti, že je vlastníkem vozidla zn. AUDI, což byl a je schopen prokázat kupní smlouvou.
6. Žalobce dále namítl, že v případě, kdy správní orgán odmítne umožnit nahlédnutí do spisu, je povinen vydat o tomto ve smyslu § 38 odst. 5 správního řádu usnesení. Žádné takové usnesení nebylo nikdy žalobci doručeno.

Vyjádření žalovaného

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

7. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě uvedl, že se jednalo o vozidlo, které bylo odstaveno na travnaté ploše veřejného prostranství, u kterého nebyla zjištěna registrační značka ani VIN, proto bylo postupováno podle ZVUŽ a výzva k jeho odstranění byla zveřejněna na úřední desce. Postupu městského úřadu navíc předcházelo vylepení upozornění Městské policie Chabařovice na dané vozidlo s informací o postupu, který bude následovat, pokud odstavené vozidlo nebude odstraněno. Vzhledem k předchozím jednáním s žalobcem, kdy při různých řízeních tvrdil, že vozidla kolem nemovitosti X buď jsou, anebo naopak nejsou jeho, a žádný důkaz o jeho vlastnictví zjištěn nebyl, nebylo dle žalovaného možné předpokládat, že u tohoto konkrétního vozidla je žalobce jeho vlastníkem a oznámení mu nebylo zasláno. Dle žalovaného se žalobce v místě svého trvalého bydliště zdržuje, a proto mohl, pokud byl vlastníkem daného vozidla, reagovat již na výše zmíněné upozornění městské policie. Na tuto výzvu však žalobce nereagoval a domáhal se nahlížení do spisu, aniž by za celou dobu prokázal své vlastnictví k uvedenému vozidlu, na což byl opakovaně upozorňován.
8. Dle žalovaného byl postup ohledně nahlížení do spisu konzultován s odborem legislativy Ministerstva životního prostředí, který taktéž konstatoval, že postup dle § 105 ZVUŽ není formalizovaným správním řízením a jeho účelem není vydání rozhodnutí, které by upravovalo poměry vlastníka vozidla. Dle žalovaného zmíněný postup může být označen jako sled různorodých úkonů, které jsou v první řadě iniciační (výzva k dobrovolnému odstranění vozidla), a následně při nevyhovění výzvě dochází k činnosti realizační (odstranění vozidla pověřenou osobou dle § 105 odst. 4 ZVUŽ).
9. Žalovaný upozornil, že narůstá počet protiprávních jednání spočívajících v odstavování vozidel v různém stádiu rozkladu. ZVUŽ byl dle žalovaného vytvořen ve snaze pomoci vlastníkům pozemků, na jejichž území jsou vozidla odstavována, neboť dává obcím v § 105 možnost, jak co nejjednodušším způsobem s tímto nešvarem bojovat.

Posouzení věci soudem

10. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez jednání. Ve věci nebylo třeba provádět žádné dokazování, kvůli kterému by bylo třeba nařídít jednání, neboť se jednalo o posouzení čistě právní otázky. S rozhodnutím bez jednání žalovaný výslovně souhlasil a žalobce nesdělil soudu do dvou týdnů od doručení výzvy svůj nesouhlas s takovýmto projednáním, ačkoli byl ve výzvě výslovně poučen, že nevyjádří-li se v dané lhůtě, má se za to, že souhlas s rozhodnutím bez jednání byl udělen.
11. Žalobu na ochranu před nezákonným zásahem soud posoudil podle části třetí hlavy druhé třetího dílu s. ř. s. Žalobou na ochranu před nezákonným zásahem se podle § 82 odst. 1 s. ř. s. může každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, domáhat ochrany proti takovému zásahu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný. Podle § 87 odst. 1 s. ř. s. platí, že soud o této žalobě rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí; pokud soud rozhoduje pouze o určení toho, zda zásah byl nezákonný, vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době zásahu. Podle § 87 odst. 2 s. ř. s. platí, že soud rozsudkem určí, že provedený zásah byl nezákonný, a trvá-li takový zásah nebo jeho důsledky anebo hrozí-li jeho opakování, zakáže správnímu orgánu, aby v porušování žalobcova práva pokračoval, a přikáže, aby, je-li to možné, obnovil stav před zásahem. Žalovaným je pak podle § 83 s. ř. s. správní orgán, který podle žalobního tvrzení zásah provedl.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

12. V projednávané věci spatřuje žalobce nezákonný zásah v tom, že žalovaný neumožnil žalobci nahlížet do spisu vedeného ohledně postupu dle § 105 ZVUŽ, kdy se jednalo o odstranění žalobcova vozidla zn. AUDI. Žalovaný ve vyjádření k žalobě tvrdil, že žalobce neprokázal vlastnictví k uvedenému vozidlu, zatímco žalobce v žalobě uváděl, že nebyl vyzván, aby své vlastnictví prokázal, a že může vlastnictví k vozidlu doložit kupní smlouvou. Soud ponechává stranou, zda žalobce byl, či nebyl vlastníkem daného vozidla, neboť žalobní námitky a požadovaný žalobní petit směřují výhradně k tomu, že žalobci bylo neoprávněně odmítnuto nahlížení do spisu, pročez se tohoto nahlížení do spisu domáhá soudní cestou. Vyřešení otázky vlastnictví vozidla a správnosti postupu žalovaného při zjišťování vlastníka vozidla, není z pohledu soudu podstatné z důvodů níže uvedených.
13. Jádrem sporu mezi účastníky je otázka, zda se při postupu dle § 105 ZVUŽ uplatní § 38 správního řádu, který upravuje okruh osob oprávněných ve správním řízení nahlížet do spisu. S tím souvisí otázka, zda postup dle § 105 ZVUŽ je správním řízením či nikoli.
14. Podle § 105 odst. 1 ZVUŽ *„obecní úřad, v jehož správním obvodu se nachází odstavené vozidlo, bezodkladně vyzve vlastníka k jeho odstranění a současně tuto výzvu zveřejní na úřední desce. Není-li možné identifikovat odstavené vozidlo nebo jeho vlastníka, obecní úřad pouze zveřejní výzvu k odstranění odstaveného vozidla na úřední desce.“*
15. Podle § 105 odst. 2 ZVUŽ *„v případě, že odstavené vozidlo bezprostředně ohrožuje životní prostředí nebo zdraví lidí, přemístí obecní úřad takové odstavené vozidlo na vybrané parkoviště a informaci o umístění vozidla uvede ve výzvě podle odstavce 1.“*
16. Podle § 105 odst. 3 ZVUŽ *„po marném uplynutí 1 měsíce od zveřejnění výzvy k odstranění odstaveného vozidla zajistí obecní úřad předání odstaveného vozidla osobě oprávněné ke sběru vozidel s ukončenou životností.“*
17. Podle § 105 odst. 4 ZVUŽ *„osoba pověřená obecním úřadem je v souvislosti s přemístěním odstaveného vozidla podle odstavce 2 nebo zajištěním jeho předání oprávněné osobě podle odstavce 3 oprávněna vstoupit na pozemek na dobu nezbytnou k provedení úkonu; vlastníci nebo uživatelé těchto pozemků jsou povinni osobě pověřené obecním úřadem vstup umožnit.“*
18. Podle § 105 odst. 5 ZVUŽ *„náklady spojené s postupem podle odstavců 2 a 3 je povinen uhradit obci vlastník odstaveného vozidla; to neplatí, pokud prokáže, že mu bylo vozidlo odcizeno. Při správě placení těchto nákladů se postupuje podle daňového řádu.“*
19. Podle § 1 odst. 1 správního řádu *„tento zákon upravuje postup orgánů moci výkonné, orgánů územních samosprávných celků a jiných orgánů, právnických a fyzických osob, pokud vykonávají působnost v oblasti veřejné správy (dále jen "správní orgán").“*
20. Podle § 1 odst. 2 správního řádu *„tento zákon nebo jeho jednotlivá ustanovení se použijí, nestanoví-li zvláštní zákon jiný postup.“*
21. Podle § 9 správního řádu *„správní řízení je postup správního orgánu, jehož účelem je vydání rozhodnutí, jímž se v určité věci zakládají, mění nebo ruší práva anebo povinnosti jmenovitě určené osoby nebo jímž se v určité věci prohlašuje, že taková osoba práva nebo povinnosti má anebo nemá.“*
22. Podle § 177 odst. 2 správního řádu *„v případech, kdy správní orgán provádí úkony, na které se nevztahují části druhá a třetí tohoto zákona, postupuje obdobně podle části čtvrté.“*

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

23. Podle § 38 odst. 1 správního řádu „účastníci a jejich zástupci mají právo nahlížet do spisu, a to i v případě, že je rozhodnutí ve věci již v právní moci (§ 73). Není-li účastník zastoupen, může spolu s účastníkem nahlížet do spisu i jeho podpůrce.“
24. Podle § 38 odst. 2 správního řádu „jiným osobám správní orgán umožní nahlédnout do spisu, prokáží-li právní zájem nebo jiný vážný důvod a nebude-li tím porušeno právo některého z účastníků, popřípadě dalších dotčených osob anebo veřejný zájem.“
25. Soud obecně konstatuje, že správní řízení je ve své podstatě souhrnem procesních úkonů správního orgánu a účastníků řízení, jehož výsledkem by mělo být vydání zákonného a spravedlivého individuálního správního aktu ve smyslu § 9 správního řádu. Správní řízení lze přitom s ohledem na sled jednotlivých procesních úkonů členit do následujících etap: zahájení řízení, shromažďování podkladů pro vydání rozhodnutí, vyjádření účastníků k podkladům rozhodnutí, vydání a oznámení rozhodnutí, odvolací (rozkladové) řízení. Správní řád obsahuje v části třetí obecná ustanovení o správním řízení a v části čtvrté zvláštní ustanovení o správním řízení.
26. Postup dle § 105 ZVUŽ není dle názoru soudu správním řízením, protože nesměruje k vydání individualizovaného správního aktu a nelze ho ani členit na jednotlivé etapy, které jsou charakteristické pro správní řízení (viz výše). V tomto směru soud souhlasí se žalovaným, že postup dle § 105 ZVUŽ představuje několik faktických úkonů, které ani ve svém souhrnu nelze považovat za správní řízení.
27. Soud se dále zabýval otázkou aplikovatelnosti správního řádu na postup dle § 105 ZVUŽ. Samotný ZVUŽ neobsahuje ustanovení, které by odkazovalo na (podpůrné) použití správního řádu, či naopak použití správního řádu vylučovalo. Správní řád představuje obecný procesněprávní předpis při výkonu veřejné správy. Mezi obecnou úpravou představovanou správním řádem a speciálními (zvláštními) právními předpisy platí vztah subsidiarity, v jehož důsledku se správní řád použije jen tehdy, pokud není ve zvláštním předpisu stanoveno jinak (viz § 1 odst. 2 správního řádu). Jinak vyjádřeno, správní řád se uplatní všude tam, kde není pro daný postup stanovena jiná úprava. Toto pravidlo přitom neplatí pouze pro správní řízení, nýbrž se vztahuje i na všechny další procedury a úkony správních orgánů při výkonu veřejné správy. Smyslem § 177 odst. 2 správního řádu je vytvořit určitý základní procesní standard pro ty úkony správních orgánů, které jsou realizovány mimo správní řízení, resp. u nichž zvláštní zákon vylučuje aplikaci druhé a třetí části správního řádu, přičemž na tyto úkony nelze použít ani jiné části správního řádu (např. část pátou či šestou). Míří se tedy na úkony, u nichž není podrobněji upraveno, podle čeho má správní orgán při jejich realizaci postupovat. Z důvodu překlenutí případného procesněprávního vakua se stanoví, že v daných případech správní orgán bude postupovat podle příslušných zvláštních zákonů a obdobně též podle části čtvrté správního řádu (srov. *Správní řád – Praktický komentář, Fiala, Frumarová, Vetešník a kol.*, nakl. Wolters Kluwer, 2020, dostupný v ASPI i v tištěné podobě, komentář k § 1, § 9 a § 177).
28. Jelikož se v případě postupu dle § 105 ZVUŽ nejedná o správní řízení, nelze postupovat dle části druhé a třetí správního řádu, neboť obě tyto části se vztahují na správní řízení. To mj. znamená, že při postupu dle § 105 ZVUŽ nepřipadá v úvahu účastenství ve smyslu § 27 správního řádu, jehož se dovolával žalobce. Na postup dle § 105 ZVUŽ však dopadá výše zmíněný § 177 odst. 2 správního řádu, kdy v úvahu přichází pouze použití části první správního řádu (základní zásady činnosti správních orgánů) a části čtvrté správního řádu, kde jsou upraveny vyjádření, osvědčení a sdělení správního orgánu mimo rámec správního

řízení. Není tedy možné, aby při postupu dle § 105 ZVUŽ bylo užito ustanovení § 38 správního řádu ohledně nahlížení do spisu, které se nachází v části druhé správního řádu.

29. Soud podotýká, že žaloba neobsahovala konkrétní argumentaci, že by na základě aplikace některé základní zásady činnosti správních orgánů mělo být umožněno žalobci nahlížení do uvedeného spisu. Soud proto *de facto* nad rámec žalobních námitek jen stručně uvádí, že neshledal, že by zmíněné základní zásady zakotvené v § 2 až 8 správního řádu zakládaly v projednávané věci právo žalobce na nahlížení do spisu. Žalovaný proto nepochybil, pokud žalobci právo nahlížet do spisu odepřel, přičemž o odepření vyrozuměl žalobce pouze přípisem. Usnesení o odepření nahlížení do spisu se totiž vydává dle § 38 odst. 5 správního řádu, avšak zmíněné ustanovení se v dané věci nepoužije.
30. Soud souhlasí s názorem žalobce, že postup dle § 105 ZVUŽ představuje výkon veřejné správy v přenesené působnosti, což ostatně stanoví § 138 ZVUŽ. Soud však již nesouhlasí se žalobcem, že se v projednávané věci mají dle § 1 odst. 1 správního řádu aplikovat veškerá ustanovení správního řádu, ledaže by ZVUŽ vyloučil použití správního řádu. Takový výklad žalobce dle názoru soudu pomíjí skutečnost, že postup dle § 105 ZVUŽ není správním řízením, jak soud dovodil výše. Pokud by se jednalo o správní řízení, pak by se pochopitelně s ohledem na princip subsidiarity při postupu dle § 105 ZVUŽ podpůrně uplatnil správní řád, a to včetně § 38 ohledně nahlížení do spisu.
31. Dle soudu § 105 ZVUŽ představuje poměrně neformální úpravu postupu správního orgánu, kdy smyslem takové „jednoduché“ úpravy je pomoci obcím při odstraňování odstavených vozidel nacházejících se mimo pozemní komunikace. Při takovémto málo formálním postupu pochopitelně nejsou zajištěna práva žalobce na stejné úrovni, jako by tomu bylo ve správním řízení. Takovou situaci však soud nepovažuje za rozpornou se zásadami právního státu, jak namítal žalobce, a sice z níže uvedených důvodů.
32. Předně je třeba vidět, že se jedná o situace, kdy jsou odstraňována odstavená vozidla s ukončenou životností. Vozidlo, které může být odstraněno postupem dle § 105 ZVUŽ, je definováno v § 102 odst. 2 písm. c) ZVUŽ. Dle zmíněného ustanovení se musí jednat o vozidlo, které je *„pro závady v technickém stavu zjevně technicky nezpůsobilé k provozu na pozemních komunikacích a obnovení způsobilosti by si vyžádalo výměnu, doplnění nebo opravu podstatných částí mechanismu nebo konstrukce vozidla.“* Z uvedené definice je zřejmé, že se jedná o odstraňování nepojízdných a zpravidla téměř bezcenných vozidel. Právě proto, že se jedná o odstraňování vozidel s ukončenou životností, kdy je předpoklad, že se jedná o bezcenná vozidla opuštěná svými vlastníky, je taková situace právní úpravou řešena nikoli ve správním řízení, nýbrž úkony dle § 105 ZVUŽ, neboť se nepředpokládá výraznější dotčení práv vlastníka vozidla či jiných osob.
33. Ostatně i pokud by vznikla škoda vlastníkovu vozidla nesprávným postupem dle § 105 ZVUŽ, může se vlastník vozidla obrátit na civilní soud se žalobou na náhradu škody. Soudu není zřejmé, z jakých důvodů se žalobce domáhá nahlédnutí do daného spisu, když dle obsahu žaloby se situace jeví tak, že žalobce disponuje dostatečnými informacemi k tomu, aby případně mohl podat žalobu na náhradu škody. Navíc je zřejmé, že pokud jde o získání informací z uvedeného spisu, může žalobce využít zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, a na jeho základě se domáhat poskytnutí konkrétních informací. Výše uvedené skutečnosti svědčí o tom, že práva žalobce jsou dostatečně zachována v souladu se zásadami právního státu. Soud proto neshledal porušení zásad právního státu namítané žalobcem.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

34. S ohledem na výše uvedené úvahy vyhodnotil soud žalobu jako nedůvodnou, a proto ji podle § 87 odst. 3 s. ř. s. zamítl.
35. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch a procesně úspěšnému žalovanému žádné náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly, proto soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 31. března 2025

Ing. Mgr. Martin Jakub Brus v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.